

13
A. F. 7.

DISSERTATIO GRADUALIS,
APHORISMOS X.
PROPOSITURA,

QUAM

Conjensu Ampliſſ. Facult. Philoſ. in Reg. Acad. Aboenſi,

PRÆSIDE,

VIRO MAXIME REVERENDO atque AMPLISSIMO

D_N. PETRO KALM,

Oecon, PROF, Reg. & Ord; Reg. Acad. Scient, Holm,
nec non Societ. Lit. Upſ, MEMBRO,

Publico examini ſubmittit

GUSTAVUS AVELLAN,

V. D. M.

In Audit. Maj. d. XXVIII. Junii Anni MDCCLXVI.

H. P. M. C.

A B O Æ,

Impreſſit JOH. CHRISTOPH. FRENCKELL.

APHORISMUS I.

Non desunt, qui amorem DEI purum in eo consistere existimant, ut quis ob infinitas ejus perfectiones solas Iptum amet, quum autem hæc notio naturam amoris, quippe qui semper bonum aliquod relativum respicit, quasi evertat, non possumus non eam rejicere.

APHOR. II.

Quamvis plurimi sint, qui polygamiam simultaneam defendunt; tam valida tamen argumenta horum sententiæ obposita in S:a S:a nobis sese commendant, ut eam licitam esse, vel fuisse, nunquam nobis persuadere possimus.

APHOR. III.

Quamvis ad quæstionem an mundus creari potuit ab æterno, in utramque partem a Theologis pariter ac Philosophis responderi soleat, quum tamen

sa-

sana ratio doceat id quod ab æterno est esse æternum, neque creari posse; sententiam negativam nostram facere non dubitamus.

APHOR. IV.

Ex definitione legis liquet, ad eam essentialiter pertinere, ut non modo determinet quid sit agendum quidque omittendum; sed etiam præmia & pœnas connexas habeat, leges igitur permissivæ, quas vocant, non sunt leges, quoniam definitio legis in eas non quadrat.

APHOR. V.

Impium esset S:ram S:ram erroris aut mendacii idcirco arguere, quod de rebus physicis loquantur viri σοφιστεῦσι non secundum rei veritatem sed vulgi opinionem, si enim ad scopum S:tus S:ti adtendere velimus, eum esse patebit, ut quæ ad æternam beatitudinem sunt necessaria doceantur, multitudinem vero in præjudiciis suis ad salutem non noxiis relinquere, ei non repugnat.

APHOR. VI.

Quamvis Davides distulerit pœnam Joabi, quatenus status reipublicæ id svaserit, & ipsius opera Reipublicæ tum fuerit necessaria; Quum tamen spe immunitatis sæpius fuerat abusus, non modo cæde Abneri & Amasæ, sed etiam morte Absalonis, contra expressum præceptum Davidis, & ipse rex in regno nondum confirmatus, pœna capitis Joabum plectere non potuit, jure dat filio suo mandatum de eo non parcendo.

APHOR.

APHOR. VII.

Uti summa est stultitia differre electionem certi vitæ generis, ad multos annos; ita nec minor imprudentia tam se in hoc negotio gerere præcipitanter, ut divinæ vocationi non habeatur ratio, & male elegisse, progressu temporis, aliquem pœniteat.

APHOR. VIII.

Uti certissimum, beatissimum Sveciæ regem Gustavum I:um patriam nostram e tyrannide Papæ liberasse, nosque luce Christiana per divinam gratiam beasse, ita nec dubitandum, summam ejus prudentiam in tolerandis ceremoniis Papisticis superstitione involutis, plurimum ad id contulisse, ut felix eventus operum ejus sequeretur.

APHOR. IX.

Quid autem mirum paulatim tempore reformationis exuendam fuisse superstitionem, ex animis inficetæ plebis, quum adhuc hodie in tanta luce Christianismi multum superstitionis in rebus physicis supersit, quæque tam altas radices apud multos egerit, ut ad experientiam provocantes ad exempla adtendant dum casu res eventui respondet, quæ in opinione ab avia hausta eos confirmant, exempla que contraria licet millies plura flocci faciant.

APHOR. X.

Plurima omnino sunt argumenta, quæ artem scriptoriam usque adeo comprobant esse antiquam; ut tempora Mosis eam longe antevertere jure existimari queat.

